

lico mogočih snežnikov; nad njim je enmalo večji obraz omenjene cerkve, na desni gostivnica Malnarjeva, na levi Radoljca; spodej je v sredi verstica hiš poleg jezera, na desni Rittmayerova hiša, na levi pa Hofmanova s toplicami; vstric jezera sta na levi Krajnec in Krajnica v poletni, na desni v zimski obleki namalana. Celi pogled je kaj prijeten in nič mu ne jemlje vrednosti, če ravno zimske kučme malar ni dobro zadel in hišice poleg jezera niso do pičice natančne. Ker je ta časnik natisnjen v 22.000 iztisih, bo šel obraz našega rajskega kraja deleč po svetu in mu gotovo privabil marsikterega popotnika iz daljnih daljnih krajev.

Novičar iz raznih krajev.

Še enkrat po odhodu angleškega ministra so se snidili na Dunaji zbrani poslanci v posvèt, pa spet niso nič opravili. V četrtek zvečer je namreč rusovski poslanec knez Goršakov iz Petrograda prejel telegrafno pismo, in na to je želel, da bi se zbor še enkrat snidil. Ministerstva predsednik grof Buol skliče berž zbornike še enkrat skupaj; rusovski poslanec jim razodene, kar se mu je oznanilo od njegove vlade, — pa tudi potem se niso mogli zediniti, ker rusovska vlada o pravdi zavolj črnega morja ne dovoli ne pomanjšanja svoje moči na tem morji, pa tudi tega ne, da bi bilo černo morje vprihodnje prosto vojnih ladij in odperito kupčijskim ladjam vsih narodov. Koj tisti večer je tudi francoski poslanec Drouin de Lhuys zapustil Dunaj. Vradni francoski časnik „Moniteur“ razglša, da je francoski poslanec za tega voljo na Dunaji dalje ostal, ker so bile med zedinjenimi vladami pogodbe zastran mogoče obširnije vojske posvetovane in podpisane. Francozi in Angleži že ne morejo dočakati, da bi tudi avstrijska vlada ž njimi vred za meč prišla; to se vidi iz enega poslednjih listov Palmerstonovega časnika „Post“, ki pravi, da se ni zanašati na djansko pripomoč avstrijske vlade; avstrijska vlada ima — pravi ta list — še mnogo diplomatičnih sredstev, preden bo prišla za meč; med tem bo preteklo še dosti časa; Anglija in Francija pa ne morete čakati, da Avstrija izdela „besednik diplomatičnih razkladb“. Avstrijska vlada pa ima, preden vojsko začne, več pomisliti, kakor tisti mislijo, ki jo na vrat na nos silijo v boj. Ako vzamemo v roke dve naj novejši pisma, ki jih je prinesel telegraf iz Pariza in Londona, vidimo, da je marsikaj pomisliti o takem početju, ki zna v vojsko brez konca in kraja peljati. Telegraf iz Pariza je 29. aprila prinesel sledečo grozno novico: „Včeraj je strelil s pištolo nek dobro oblečen človek na cesarja Napoleona na elisejskem polju, pa ga ni zadel. Pri ti priči so vjeli hudodelca“. Drugo telegrafno naznanilo iz Pariza od 30. aprila pravi: „Cesar je prejel vošila za srečno otetbo iz nevarnosti življenja in je senatu sledeče odgovoril: „Bog ima svoje ljudi, ki imajo izpeljati skrivnosti Višje previdnosti. Dokler nisem spolnil svoje naloge, se mi ni nič bati“. Hudodelnik, ki je cesarju stregel po življenju z dvakratnim strelom, je Rimec, okoli 30 let star; dozda ni bilo še nobene besede iz njega spraviti“. Iz Londona pa je telegraf sledeče označil 27. aprila: Layard je oklical predloge, ki so zlo podobni oponašanju, da ministerstvo nima ne uma ne volje, vojsko prav peljati in da je osnova vojaških služb piškava. Zbor je bil viharen“. — Vojska pred Sevastopoljem je še zmiraj huda; do 25. aprila pa se ni še nič določivnega zgodilo; 25. aprila se je imel naskok začeti. — Zdaj se spet sliši, da cesar Napoleon v Krim ne bo šel skozi Dunaj, ampak naravnost skozi Marseille in Carigrad. — Nekdanji veliki vezir Mehmet Ali, svak sultanov, je v pregnanstvo poslan; govori se, da je z nekterimi turškimi velikaši snoval zaroto, sultana pahniti s trona in na-nj posaditi sina njegovega Abdul-Hamida. — V Carigradu, v tistem koncu, kjer jermenski kristjani stanujejo, so se sperli Turki ž njimi tako, da je mogla francoska žandarmarija in armada priti jih pomirit. — Razstava v Parizu se bo odperla še le 15. maja. — Spet gré nekaj misionarjev v srednjo Afriko; izmed rokodelcev se je oglasilo naj več Tiroljcev. — V Brusi ob potresu 10. aprila ni ostala nobena zidana hiša cela. — Na Sardinskem je mraz no-grade, verte in polje, posebno pa murve zlo poškodoval; na Horvaškem je terta grozno škodo terpela. Orehi so skor povsod pozebli. — Dr. Luther, vodja zvezdogledišča v Charlottenruhe, je najdel novega planeta (35. do-zdanjega števila).

Serbsko klagovanje za mertvimi.

(Dalje in konec.)

7.

Spet tako.

Kadar merliča iz hiše
nesejo.

Svèt so imeli gospoda banovi
Na utoku morja debelega:
„Komu bomo dali banovino?“
Star'mu Janku sreberno palicu¹⁾
Kristanu pa zeleno obleko,
Jovu dajo oklep na ramena,
Dimetrii kučmo podarijo
Ivanu pa prečerno bandero,
Da ga vije žalostna mu mati
Žalostna mu mati in ljubica!

(Ko se pop od pogreba verne
v hišo umerlega, mu pade mati
ali žena rajnega na noge):
„Kaj hočem zdej po Bogi duhovnik!
Kako se čo u jad razabrati?
Alj kako se tužna skolehati
Od te moje velike žalosti?
Ko me je to tužno čudo našlo,
Ovo tužno čudo iznenadi;
Kako čo ti tužna s tugo vladat'²⁾
Kdo bo hranil ovo sirotinjo?“

8.

Pop ji odgovori na priliko:
S svetom se treba razabrati
Svojo žalost pregoreti.
Kdor se rodi, vsak mora umreti,
Nekdo poprej, nekdo pa pozneje,
Alj se treba u jad razabrati³⁾.
In družino svojo utešiti.

9.

Tretji dan na grobu rajnega.
Z jedom sem ti na dvor došla,
jad je mene!
Da obidem⁴⁾ bolna tebe,
moj gospodar!

In da prašam tužna tebe
mного јадна!
S čim si mi se ti ponesel⁵⁾.
domaćina!
Ker dvorove si naredil
grade dome!
Nove dvore samotvore,
samo јадна!
Pa sem v jutro doranila,
sem šla u јад!
Da te dragi z jedom prašam.
dolgo јадна!
Kako ti je u tamnilu,
tamni meni!
U tamnilu brez videla
vid me јadi!
Brez gostega ponujanja
moja slava!
Brez promene čiste tvoje
mного јадна!
Kod li čo јаз zdej brez tebe
sreća moja!
Kako čo ti u dom stajat?
s jedom stala!
Ludo⁶⁾ deco podizati
preјokala!
Trošit' mladost u neradost
gospodar moj!
Glej ti hodim kukavica
u dom gorje!
Kadar pridem u dom tamni,
tamni meni!
Kaj bom deci povedala,
gorje deci!
Ko mi deca prido naprot,
sreća moja!
Ker so deca mila debi,
dika mila!
Gosto plačo, slabo rasto⁷⁾
čest moj јade!
Kobe.

¹⁾ To je, očetu umerlega Ivana, drugi so stričeviči, ali od bližnje rodovine.

²⁾ Vladati, to je, gospodariti.

³⁾ To je, tugo opustiti.

⁴⁾ Beli Krajnci pravijo: obajdem, prišel sem za obajt, to je, obiskal.

⁵⁾ Od tod ponašat se, obnašati se; ne pa sponašati se. Sponašati koga, se pravi: jemanden nachahmen, um ihn lächerlich zu machen; oponašati pa: vorwerfen.

⁶⁾ Lud brez pomehčavnega lj pomeni pri sosednih Hrovatih bedast, trapast, neumen.

⁷⁾ Rasti in plakati ima v 3. ošeb viš. br. plaču, rastu pri Belih Krajncih.

Loterijne srečke:

na Dunaju	{	28. aprila 1855:	57. 15. 19. 62. 21.
v Gradcu			17. 48. 77. 64. 67.

Prihodnje srečkanje bo na Dunaji in v Gradcu 9. maja 1855.